

I

(Leģislatīvi akti)

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 466/2014/ES

(2014. gada 16. aprīlis),

ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju attiecībā uz zaudējumiem no finansēšanas darījumiem, ar kuriem atbalsta ieguldījumu projektus ārpus Savienības

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 209. un 212. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Papildus savam galvenajam uzdevumam finansēt ieguldījumus Eiropas Savienībā, kas joprojām ir Eiropas Investīciju bankas (EIB) galvenais pienākums un mērķis, EIB veic finansēšanas darījumus ārpus Savienības, atbalstot Savienības ārpolitiku. Tādējādi ir iespējams ārējiem reģioniem pieejamos Savienības budžeta līdzekļus papildināt ar EIB finansiālajām iespējām par labu trešām mērķa valstīm. Veicot šādus finansēšanas darījumus, EIB netieši palīdz īstenot Savienības vispārīgos principus un politikas mērķus, kuri ietver nabadzības samazināšanu, veicinot iekļaujošu izaugsmi un ilgtspējīgu ekonomikas, vides un sociālo attīstību, un Savienības labklājību mainīgajos globālās ekonomikas apstākļos.
- (2) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 209. panta 3. punkts saistībā ar tā 208. pantu paredz, ka EIB atbilstīgi tās statūtiem palīdz īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai sekmētu Savienības politikas mērķu sasniegšanu attiecībā uz sadarbību attīstības jomā.
- (3) Lai atbalstītu Savienības ārējo darbību un lai nodrošinātu EIB iespēju finansēt ieguldījumus ārpus Savienības, neskarot EIB kredīspējas novērtējumu, lielākajā daļā tās darījumu ārpus Savienības ir izmantota ES budžeta garantija ("ES garantija"), ko pārvalda Komisija. Ar šo tiek sniegts papildu atbalsts EIB kredīspējai attiecībā uz finanšu tirgiem, un tam ir primāra nozīme.
- (4) Jaunāko ES garantiju EIB finansēšanas darījumiem, kas parakstīti laikposmā no 2007. gada 1. februāra līdz 2013. gada 31. decembrim, noteica ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1080/2011/ES ⁽²⁾. ES garantija EIB finansēšanas darījumiem ārpus Savienības, atbalstot Savienības politiku, būtu jāparedz 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 11. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 14. aprīļa lēmums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1080/2011/ES (2011. gada 25. oktobris), ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Savienības un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 633/2009/EK (OV L 280, 27.10.2011., 1. lpp.).

- (5) Garantiju fonds ārējai darbībai (turpmāk "Garantiju fonds"), kas izveidots ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009 ⁽¹⁾, sniedz likviditātes nodrošinājumu Savienības budžetam saistībā ar iespējamiem zaudējumiem EIB finansēšanas darījumos un sniedzot makrofinansālu palīdzību un *Euratom* aizdevumus ārpus Savienības.
- (6) Būtu jāizveido to valstu saraksts, kas ir potenciāli tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju. Ir lietderīgi izveidot arī to valstu sarakstu, kas ir faktiski tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju.
- (7) Butāna būtu jāiekļauj to valstu sarakstā, kuras ir faktiski tiesīgas saņemt EIB finansējumu, un Mjanma/Birma būtu jāiekļauj abos sarakstos, ievērojot jaunākās attīstības tendences, kas ļāva Savienībai sākt jaunu posmu attiecībās ar Butānu un Mjanmu/Birmu, lai atbalstītu abās valstīs notiekošās politiskās un ekonomiskās reformas.
- (8) Lai atspoguļotu ar politiku saistītus būtiskus notikumus, atbilstīgi būtu jāpārskata saraksts ar valstīm, kuras ir faktiski tiesīgas piedalīties EIB finansēšanas darījumos ar ES garantiju, un Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz grozījumiem III pielikumā. Komisijas veiktajiem grozījumiem III pielikumā būtu jābalstās uz vispārēju novērtējumu, ņemot vērā ekonomiskos, sociālos, vides un politiskos aspektus, jo īpaši tos, kas saistās ar demokrātiju, cilvēktiesībām un pamatbrīvībām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga visu attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (9) Lai ņemtu vērā Garantiju fonda faktisko finansēšanas vajadzību iespējamās izmaiņas saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009, ES garantijas maksimālā pieļaujamā summa būtu jāsadala kā fiksētā maksimāli pieļaujamā summa EUR 27 000 000 000 apmērā un izvēles papildu summa EUR 3 000 000 000 apmērā. Garantiju fonda finansējums Savienības vispārējā budžetā (budžeta pozīcija 01 03 06) tiek piešķirts *ex-post*, pamatojoties uz izpildes rādītājiem attiecībā uz vēl neatmaksātajiem garantētajiem ārējiem aizdevumiem n-2 gada beigās. Ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta izveidošanai, "atmaksājumi", kas rodas no tiem Vidusjūras reģiona riska kapitāla un aizdevumu ieguldījumiem, attiecībā uz kuriem, izmantojot Savienības budžeta līdzekļus, darījumi tika noslēgti pirms 2007. gada, ir uzkrāti fiduciārā kontā, ko atver Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu leguldījumu un partnerības instrumentam (*FEMIP*). Daļa no minētajiem atmaksājumiem būtu izlietojami Garantijas fondam, lai tie kā izņēmuma pasākums nodrošinātu, ka saskaņā ar šo lēmumu veikto EIB finansēšanas darījumu maksimālie apjomi saglabātos atbilstīgā līmenī laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam. Atlikušie līdzekļi būtu jāatmaksā Savienības vispārējā budžetā.
- (10) Lemjot par izvēles papildu summas pilnīgu vai daļēju izmantošanu, būtu jāapsver šādi jautājumi: EIB panākumi šā lēmuma īstenošanā, īpaši attiecībā uz EIB darījumu rezultātiem, cita starpā pamatojoties uz rezultātu novērtēšanas sistēmas (*REM*) informāciju, tostarp attīstības ietekmi; Garantiju fondam nepieciešamais finansējums, ņemot vērā gan iepriekš neatmaksātās, gan nākotnē sagaidāmās neatmaksātās summas par visām Garantiju fonda finansētajām darbībām; makroekonomiskā, finanšu un politiskā situācija starpposma pārskatīšanas brīdī reģionos un valstīs, kas ir tiesīgas saņemt finansējumu.
- (11) Summām, kuras sedz ES garantija katrā reģionā, arī turpmāk vajadzētu atspoguļot maksimālos apjomus, ko EIB var finansēt ar ES garantiju, bet ne mērķus, kas EIB ir jāasniedz. Minētie maksimālie apjomi būtu jāizvērtē šā lēmuma starpposma pārskatīšanā, jo īpaši ņemot vērā iespējamās izmaiņas to reģionu un valstu sarakstā, kuri ir faktiski tiesīgi saņemt EIB finansējumu.
- (12) EIB finansēšanas darījumiem vajadzētu atbilst pašas saņēmējvalsts stratēģijām. Ņemot vērā minēto – lai uzlabotu EIB ārējo finansēšanas darbību saskaņotību un nodrošinātu, ka tās ir vairāk vērstas uz Savienības politikas atbalstīšanu, un lai saņēmēji gūtu maksimālu labumu, visiem reģioniem un valstīm, kas ir tiesīgas saņemt finansējumu, Lēmumā Nr. 1080/2011/ES ir noteikti EIB finansēšanas darījumu vispārīgie mērķi, t. i., vietējā privātā sektora attīstība, jo īpaši atbalstot mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), sociālā un ekonomikas infrastruktūra un klimata pārmaiņu seku mazināšana un pielāgošanās tām, balstoties uz EIB salīdzinoši stiprajām pusēm jomās, kurās tā sevi ir sekmīgi pierādījusi. Minētie mērķi šajā lēmumā būtu jā saglabā, lai arī turpmāk veicinātu ilgtspējīgu izaugsmi un darbvieta veidošanu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 480/2009 (2009. gada 25. maijs), ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai (OV L 145, 10.6.2009., 10. lpp.).

- (13) MVU, tostarp Savienības MVU, kas veic ieguldījumus reģionos, uz kuriem attiecas šis lēmums, piekļuves finansējumam uzlabošanai var būt svarīga loma ekonomikas attīstības sekmēšanā un cīņā ar bezdarbu. Lai efektīvi palīdzētu MVU, EIB finansēšanas darījumiem vajadzētu būt orientētiem uz rezultātu. Lai atbalstītu vietējo attīstību, EIB attiecīgos gadījumos vajadzētu ieguldīt pētniecības un jaunrades darbībās, ko veic MVU. Valstīs, kas ir tiesīgas saņemt finansējumu, EIB būtu jāsadarbjas ar vietējām finanšu starpniecības iestādēm, kam vajadzētu būt vietējās ekonomikas dalībniekiem, jo sevišķi, lai nodrošinātu, ka daļa no finansālajiem guvumiem nonāk pie to klientiem un ka tiek radīta papildvērtība salīdzinājumā ar citiem finansējuma avotiem. EIB būtu arī pēc iespējas jāpalielina savu finanšu partneru dažādība valstīs, kurās tā darbojas. Veicot padziļinātu izpēti, EIB būtu jāizvērtē, vai finansēšanas darījumi, kas ar finanšu starpnieku palīdzību atbalsta MVU, atbilst reģionālajām tehniskās darbības pamatnostādņēm, REM un EIB standartiem. EIB būtu jāizveido ziņošanas mehānisms, lai pārliecinātos, ka MVU paredzētie līdzekļi tiek izlietoti šo uzņēmumu labā. Starpposma pārskatīšanas ietvaros EIB būtu jāsniedz konsolidēts ziņojums par finansējumu, kas saskaņā ar šo lēmumu sniegts MVU.
- (14) ES garantijas segums, kas attiecas vienīgi uz valsts vai politiska rakstura riskiem, pats par sevi nav pietiekams, lai nodrošinātu vērā ņemamu EIB darbību mikrofinansējuma atbalstu. Tādēļ šāda darbība attiecīgā gadījumā būtu jāveic, ņemot vērā budžeta līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar citiem instrumentiem, un ar starpniecības iestāžu palīdzību, tostarp vietējā līmenī, lai nabadzīgākās valstīs veicinātu izaugsmi un netieši sekmētu nabadzības mazināšanu.
- (15) EIB būtu jāturpina finansēt ieguldījumu projektus sociālajā, vides un ekonomikas infrastruktūras jomā, tostarp attiecībā uz transportu un enerģētiku, un tai būtu jāapsver iespēja aktivizēt savu darbību, lai atbalstītu veselības un izglītības infrastruktūru, ja šādai rīcībai ir skaidra papildvērtība.
- (16) Lai stiprinātu ar klimata pārmaiņām saistīto ES garantijas aspektu, būtu jānosaka kopējā darījumu apjoma mērķsumma un jāievieš sistēma, ar kuras palīdzību *ex-ante* novērtē siltumnīcefekta gāzu emisijas attiecībā uz projektiem, kurus atbalsta ar ES garantiju. EIB finansēšanas darījumiem, ar ko atbalsta klimata pārmaiņu seku mazināšanu un pielāgošanos tām, būtu jāveido vismaz 25 % no kopējā EIB finansēšanas darījumu apjoma, lai vēl vairāk sekmētu klimata jomā noteikto Savienības mērķu īstenošanu pasaules mērogā. Lai risinātu klimata pārmaiņu radītās problēmas un pēc iespējas lietderīgāk izmantotu pieejamo finansējumu, EIB sadarbībā ar Komisiju būtu jāsniedz savas īpašās tehniskās zināšanas to publiskā un privātā sektora partneru atbalstam, kuri gūst labumu no EIB finansēšanas darījumiem. Klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās projektiem vajadzētu būt pieejamam koncesijas finansējumam. EIB finansēšanas darījumi, ja vien tas ir iespējams un nepieciešams, būtu jāpapildina ar līdzekļiem no Savienības vispārējā budžeta, efektīvi un atbilstīgi apvienojot dotācijas un aizdevumus, kas paredzēti ar klimata pārmaiņām saistīto pasākumu finansēšanai Savienības ārējās palīdzības kontekstā. Šajā sakarā Komisijas gada pārskatā, kas iesniedzams Eiropas Parlamentam un Padomei, būtu jāiekļauj sīki izstrādāts ziņojums par tiem finanšu instrumentiem, kuri izmantoti minēto projektu finansēšanā, norādot EIB finansēšanas darījumu apmēru un atbilstīgo dotāciju apmēru.
- (17) Tajās jomās, uz ko attiecas vispārīgie mērķi, par EIB finansēšanas darījumu pamatmērķi būtu jānosaka valstu savstarpējā reģionālā integrācija, jo īpaši ekonomiskā integrācija starp pirmspievienošanās valstīm, kaimiņreģionu valstīm un Savienību. Ņemot vērā minēto, EIB būtu jāspēj atbalstīt partnervalstīs tajās jomās, uz ko attiecas vispārīgie mērķi, izmantojot Savienības uzņēmumu ārvalstu tiešos ieguldījumus, kas sekmē ekonomikas integrāciju Savienībā un veicina tehnoloģiju un zināšanu nodošanu, ar noteikumu, ka ieguldījumu projektu padziļinātas izpētes veikšanas laikā pienācīga uzmanība ir pievērsta tam, lai mazinātu risku, ka EIB finansēšanas darījumi rada negatīvu ietekmi uz nodarbinātību Savienībā. EIB būtu arī jānodrošina atbalstīt Savienības uzņēmumu ārvalstu tiešos ieguldījumus partnervalstīs, pašai uzņemoties risku, ņemot vērā EIB riska uzņemšanās spēju.
- (18) EIB būtu regulāri jāveic saskaņā ar šo lēmumu atbalstīto darbību **ex post** vai starpposma novērtēšana, lai izvērtētu to nozīmi, sniegumu un ietekmi uz attīstību un lai noteiktu aspektus, kas varētu uzlabot turpmākās darbības. Šādi novērtējumi veicinātu pārskatatbildību un ilgtspējas analīzi.
- (19) Praktiskus pasākumus, ar ko nodrošina saikni starp ES garantijas vispārīgajiem mērķiem un to īstenošanu, izklāsta reģionālās tehniskās darbības pamatnostādņēs. Šādām pamatnostādņēm būtu jāatbilst plašākam Savienības reģionālās politikas regulējumam, cita starpā Eiropas kaimiņattiecību politikā noteiktajam diferenciācijas principam. Reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes būtu jāpārskata pēc šā lēmuma pieņemšanas un jāatjaunina pēc starpposma pārskatīšanas, lai pielāgotos izmaiņām Savienības ārpolitikā un prioritātēs. Atjaunotajās reģionālajās tehniskajās darbības pamatnostādņēs cita starpā būtu jāņem vērā attiecīgās izmaiņas valstīs, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu.

- (20) Saskaņā ar 5. Protokolu par Eiropas Investīciju bankas statūtiem, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), pieprasījumi, kas iesniegti tieši EIB attiecībā uz to, lai EIB finansēšanas darījumus veiktu saskaņā ar šo lēmumu, ir jāiesniedz Komisijai atzinuma sniegšanai par atbilstību attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un politikai. Ja Komisija sniedz negatīvu atzinumu par kādu no EIB finansēšanas darījumiem, uz ko attiecas šis lēmums, tad ES garantija attiecīgajam darījumam nebūtu jāpiemēro.
- (21) Lai gan EIB priekšrocība joprojām ir tās atšķirīgais darbības modelis, proti, tā ir publiska investīciju banka, kas veic ilgtermiņa kreditēšanas darījumus, lai panāktu, ka tiek sasniegti tās akcionāru noteiktie politiskie mērķi, EIB finansēšanas darījumiem būtu jāpalīdz nodrošināt, ka tiek ievēroti LES 21. pantā minētie Savienības ārējo darbību regulējošie pamatprincipi attiecībā uz demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību konsolidāciju un veicināšanu un ka tiek īstenotas starptautiskās saistības un nolīgumi, cita starpā arī nolīgumi vides jomā, kuros Savienība ir līgumslēdzēja puse. Jo īpaši EIB būtu jāsniedz ieguldījums ekonomiskā, finansiālā un tehniskā sadarbībā ar trešām valstīm saskaņā ar LESD 212. pantu. Turklāt EIB darbībām būtu jāatbilst starptautiskajām tiesībām, tostarp jāievēro Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos noteiktie principi. Attiecīgajos projekta cikla posmos EIB darbībām būtu arī jāatbilst Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija). Attiecībā uz jaunattīstības valstīm EIB finansēšanas darījumiem būtu jāveicina to ilgtspējīga ekonomiskā, sociālā un vides attīstība, jo īpaši visvairāk atpalikušajās jaunattīstības valstīs, to vienmērīga un pakāpeniska integrācija pasaules ekonomikā, kā arī to mērķu ievērošana, ko Savienība apstiprinājusi saistībā ar ANO un citām attiecīgām starptautiskām organizācijām. Saskaņā ar LESD 209. panta 3. punktu palīdzot īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai veicinātu Savienības attīstības sadarbības politikas mērķu īstenošanu, EIB būtu jācenšas visos reģionos, kuros tā darbojas, netieši atbalstīt Apvienoto Nāciju Organizācijas 2015. gada Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu un pēc 2015. gada visu to jauno attīstības mērķu sasniegšanu, kuri varētu grozīt vai aizstāt minētos Tūkstošgades attīstības mērķus.
- (22) EIB darbībai saskaņā ar šo lēmumu būtu jāatbalsta gan Eiropas Konsensa attīstības jomā īstenošana, gan pārmaiņu programmas īstenošana, kā arī to palīdzības efektivitātes principu īstenošana, kas izklāstīti 2005. gada Parīzes deklarācijā, 2008. gada Akras rīcības programmā un 2011. gada Pusanas partnerības nolīgumā. Turklāt šai darbībai būtu jāsaņem ar ES stratēģisko satvaru un rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju, ko Padome pieņēma 2012. gada 25. jūnijā, un starptautiskiem nolīgumiem vides jomā, tostarp attiecībā uz bioloģisko daudzveidību. Tas būtu jāīsteno, veicot vairākus konkrētus pasākumus, jo īpaši palielinot EIB spēju izvērtēt ieguldījumu projektu vides, sociālos, attīstības aspektus, tostarp cilvēktiesību un pamatbrīvību neievērošanas riskus un ar konfliktiem saistītus riskus, kā arī veicinot vietēja līmeņa apspriedes ar publiskā sektora iestādēm un pilsonisko sabiedrību. Šajā kontekstā EIB būtu jāīsteno un turpmāk jāattīsta sava REM, ar ko nodrošina tādu sīki izstrādātu darbības rādītāju kopumu, pēc kuriem nosaka EIB finansēšanas darījumu ietekmi ekonomikas, vides, sociālajā un attīstības ziņā visā EIB projekta ciklā. REM īstenošana būtu jāizvērtē šā lēmuma starpposma pārskatīšanā. Veicot ieguldījumu projekta padziļinātu izpēti, EIB, ja vajadzīgs un atbilstīgi Savienības sociālajiem un vides principiem un starptautiskai paraugpraktīkai, kā arī Savienības tiesību aktiem un saņēmējvalsts tiesību aktiem, būtu jāpieprasa, lai ieguldījumu projekta virzītājs rīkotu vietēja līmeņa apspriedes un publiskotu to rezultātus nolūkā ņemt vērā projektu ietekmi uz attiecīgajām ieinteresētajām personām. EIB būtu pastāvīgi jāsaņem informācija par finansēto projektu virzītājiem un saņēmējiem visā projekta izstrādes gaitā. Finanšu nolīgumos, kuri attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem ir parakstīti laikposmā, uz ko attiecas šis lēmums, un kuros darījuma puses ir publisko tiesību subjekti, būtu skaidri jāparedz iespēja apturēt maksājumus gadījumā, kad saskaņā ar šo lēmumu tiek atceltas tās valsts tiesības saņemt EIB finansējumu, kurā ieguldījumu projektu īsteno.
- (23) Būtu jānodrošina, lai visos līmeņos – no sākotnējās stratēģiskās plānošanas līdz pat ieguldījumu projekta praktiskai īstenošanai – EIB finansēšanas darījumi atbilstu Savienības ārpolitikai un šajā lēmumā noteiktajiem vispārīgajiem mērķiem, kā arī sekmētu to īstenošanu. Lai palielinātu Savienības ārējās darbības saskaņotību, būtu jāturpina stiprināt politisko un stratēģisko dialogu starp Komisiju un EIB, tostarp Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), vienlaikus pienācīgi informējot Eiropas Parlamentu un Padomi. EIB birojiem, kas atrodas ārpus Savienības, pēc iespējas būtu jāatrodas Savienības delegāciju darba telpās, lai sekmētu minēto sadarbību, vienlaikus kopīgi sedzot darbības izmaksas. Būtu jāturpina piemērot Saprašanās memorandu starp Eiropas Komisiju un Eiropas Investīciju banku attiecībā uz sadarbību un koordināciju reģionos, uz kuriem attiecas Ārējais mandāts, kuru 2013. gadā pārskatīja, lai uzlabotu sadarbību un savlaicīgu informācijas apmaiņu operatīvā līmenī starp Komisiju, EĀDD un

EIB. Saprašanās memoranda ietvaros realizētā sadarbībā būtu jo īpaši jāietver regulārs pārskats par diferenciācijas principa piemērošanu kaimiņreģionu valstīs. Būtiska nozīme ir tam, ka attiecīgo plānošanas dokumentu sagatavošanas gaitā vajadzības gadījumā savlaicīgi un sistemātiski notiek viedokļu apmaiņa starp Komisiju un EIB, tostarp EĀDD, lai maksimāli veicinātu šo struktūru darbības sinerģiju. Būtu jāpastiprina arī sadarbība attiecībā uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un konfliktu novēršanas jautājumiem. EIB būtu jānodrošina EIB projekta cikla laikā sadarbības ar Savienības delegācijām.

- (24) Savienības ārējās attiecības būtu jāatbalsta izmantojot jaunus instrumentus, jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 236/2014 ⁽¹⁾. Lai attiecīgajos reģionos palielinātu visa Savienības sniegtā atbalsta saskaņotību, būtu jāizmanto iespējas EIB finansējumu pēc vajadzības un atbilstīgā veidā apvienot ar Savienības budžeta līdzekļiem, izmantojot finanšu instrumentus, kas minēti VIII sadaļā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽²⁾, un tehnisko palīdzību projektu sagatavošanā un īstenošanā, kura paredzēta pirmspieņemšanās palīdzības instrumentā II, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 231/2014 ⁽³⁾, Eiropas Kaimiņattiecību instrumentā, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 232/2014 ⁽⁴⁾, Instrumentā sadarbībai attīstības jomā, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 233/2014 ⁽⁵⁾, Partnerības instrumentā sadarbībai ar trešām valstīm, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 234/2014 ⁽⁶⁾, Instrumentā demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 235/2014 ⁽⁷⁾, Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentā, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 230/2014 ⁽⁸⁾ un Instrumentā sadarbībai kodoldrošības jomā, kas izveidots ar Padomes Regulu (ES) Nr. 237/2014 ⁽⁹⁾. Saskaņā ar Lēmumu Nr. 1080/2011/ES Komisija izveidoja ES platformu ārējās sadarbības apvienošanai, lai optimizētu to mehānismu darbību, kuru mērķis ir kombinēti izmantot dotācijas un aizdevumus ārpus Savienības, jo īpaši īstenojot attiecīgi Savienības vispārējā budžetu un EIB aizdevumus, un lai projekta līmenī apmainītos ar paraugpraksi attiecībā uz pārvaldību un novērtēšanas kritērijiem. EIB un citu finanšu iestāžu līdzdalībai dažādu mehānismu kombinētā izmantošanā būtu pilnībā jāatbilst Savienības ārpolitikas mērķiem, atbalsta efektivitātes un pārredzamības principiem.
- (25) Tajos finansēšanas darījumos ārpus Savienības, kas ietilpst šā lēmuma darbības jomā, EIB būtu jācenšas vēl vairāk stiprināt koordināciju un sadarbību ar Eiropas un starptautiskām finanšu iestādēm, jo īpaši tām, kuras piedalās ES platformā ārējās sadarbības apvienošanai. Šī sadarbība attiecīgā gadījumā ietver sadarbību, ievērojot konkrētu nozaru prasības un savstarpēju palāvību attiecībā uz procedūram, kā arī līdzfinansējuma izmantošanu un līdzdalību pasaules mēroga iniciatīvās, piemēram, tādās, ar kurām veicina atbalsta koordināciju un efektivitāti. Šādas koordinācijas un sadarbības mērķim vajadzētu būt līdz minimumam samazināt izmaksu iespējamo dublēšanos un darbību nevajadzīgu pārklāšanos. Sadarbībai vajadzētu būt balstītai uz savstarpējības principu. Vajadzības gadījumā būtu jāveicina EIB savstarpēja piekļuve citu Eiropas un starptautisko finanšu iestāžu izveidotiem finanšu instrumentiem. Trīspusējo saprašanās memorandu starp Komisiju, EIB grupu un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku (ERAB) par sadarbību ārpus Savienības, saskaņā ar kuru EIB grupa un ERAB var darboties papildinošā veidā, ļaujoties uz to attiecīgajām salīdzinošajām priekšrocībām, atjaunināja 2012. gadā, lai atspoguļotu to, ka ERAB ģeogrāfiskās darbības jomā tagad ietilpst arī Vidusjūras reģions; minēto memorandu būtu jāturpina piemērot. Šajā lēmumā izklāstītie principi būtu jāpiemēro arī tad, ja EIB finansējums tiek piešķirts, izmantojot sadarbības nolīgumus ar citām Eiropas un starptautiskām finanšu iestādēm.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 236/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras, lai īstenotu Savienības instrumentus ārējās darbības finansēšanai (OV L 77, 15.3.2014., 95. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido pirmspieņemšanās palīdzības instrumentu (IPA II) (OV L 77, 15.3.2014., 11. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas Kaimiņattiecību instrumentu (OV L 77, 15.3.2014., 27. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.–2020. gadam (OV L 77, 15.3.2014., 44. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm (OV L 77, 15.3.2014., 77. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 235/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijai un cilvēktiesībām visā pasaulē (OV L 77, 15.3.2014., 85. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 230/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Stabilitātes un miera instrumentu (OV L 77, 15.3.2014., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Regula (Euratom) Nr. 237/2014 (2013. gada 13. decembris), ar ko izveido Instrumentu sadarbībai kodoldrošības jomā (OV L 77, 15.3.2014., 109. lpp.).

- (26) Lai ES garantijas izmantošanu varētu koncentrēt tajās valstīs un ieguldījumu projektos, kuros saskaņā ar EIB veikto novērtējumu, tostarp attiecībā uz ilgtspējīgu ekonomikas, sociālo un vides attīstību, ES garantija sniedz papildvērtību, EIB būtu jānodrošina turpināt finansēt darījumus ārpus Savienības, arī pašai uzņemoties risku, tostarp atbalstot Savienības ekonomiskās intereses, tajās valstīs un par labu tiem ieguldījumu projektiem, kuriem atbilstīgi EIB novērtējumam ir pietiekama kredītpēja, kā arī ņemot vērā EIB spēju uzņemties risku.
- (27) EIB būtu jāpaplašina piedāvāto inovatīvo finanšu instrumentu klāsts, tostarp vairāk pievēršot uzmanību garantiju instrumentu izstrādei. Turklāt EIB būtu aktīvi jāpiedalās riska dalīšanas instrumentos un parāda kapitāla tirgus finansēšanā projektiem, kas rada stabilu un paredzamu naudas plūsmu. Jo īpaši tai būtu jāapsver iespēja atbalstīt parāda kapitāla tirgus instrumentus, kas emitēti vai piešķirti ieguldījumu projekta vajadzībām, ko īsteno valstīs, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu. Turklāt EIB būtu jāpalielina aizdevumu izsniegšana vietējā valūtā un tai būtu jāemitē vērtspapīri vietējos tirgos ar noteikumu, ka saņēmējvalstis ievieš nepieciešamās strukturālās reformas, jo īpaši finanšu nozarē, kā arī veic citus pasākumus EIB darbību sekmēšanai. Dažādojot un paplašinot kapitāla tirgus instrumentus, īpaši būtu jāpārlicinās par to, ka minētie instrumenti nav saistīti ar riskantu finanšu praksi un nonākšanu parādā un ka tie tādējādi varētu apdraudēt finanšu stabilitāti.
- (28) Komisijai būtu katru gadu jāsniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumā būtu jāvērtē EIB finansēšanas darījumi un to atbilstība šim lēmumam, to papildvērtība un ieguldījums Savienības ārpolitikā, to kvalitāte, to ietekme uz attīstību, izmantojot EIB REM un finansālās priekšrocības, kas nodotas saņēmējiem. Ziņojumā būtu arī jāiekļauj informācija par ES garantijas izmantošanu, par to finansējumu klimata pārmaiņu un bioloģiskās daudzveidības jomā, kas piešķirts saskaņā ar šo lēmumu, par turpmāko rīcību saistībā ar to, kā tiek īstenots saprašanās memorands starp EIB un Eiropas Ombudu, un apraksts par sadarbību ar Komisiju un citām Eiropas un starptautiskām finanšu iestādēm, tostarp līdzfinansējuma jomā. Ziņojums būtu jāpublisko, lai attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp pilsoniskā sabiedrība, varētu izteikt savu viedokli.
- (29) Tie EIB finansēšanas darījumi, ar kuriem sniedz atbalstu Savienības ārpolitikai, arī turpmāk būtu jāpārvalda atbilstīgi pareizas banku darbības prakses principiem. EIB finansēšanas darījumi arī turpmāk būtu jāpārvalda saskaņā ar EIB noteikumiem un procedūrām, kuros minētie principi būtu jāatspoguļo, tostarp saskaņā ar atbilstīgiem kontroles pasākumiem un atbilstību EIB paziņojumam par sociālajiem un vides standartiem, kā arī saskaņā ar attiecīgiem noteikumiem un procedūrām, kas attiecas uz Revīzijas palātu un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF). Īstenojot finansēšanas darījumus, EIB būtu pienācīgi jāīsteno sava politika attiecībā uz vāji regulētām vai sadarbībā neieinteresētām valstīm un teritorijām, kuras par tādām ir atzinusi Savienība, Apvienoto Nāciju Organizācija, Ekonomikas sadarbības un attīstības organizācija vai Finanšu darbības uzdevumu grupa, lai sekmētu starptautiska mēroga cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju. Lai nodrošinātu pārredzamību, EIB sadarbībā ar vietējām finanšu starpniecības iestādēm, ciktāl tas iespējams, būtu jāizstrādā galīgo aizņēmuma saņēmēju saraksts.
- (30) EIB būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka, finansējot darījumus, uz kuriem attiecas ES garantija, Savienības finanšu intereses tiek aizsargātas, īstenojot profilakses pasākumus pret krāpšanu, korupciju, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, un ka OLAF ir tiesības veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas līdzekļu saņēmēju telpās. EIB saskaņā ar 2008. gadā pieņemto un 2013. gadā pārskatīto "Politiku, kas īstenojama, lai nepieļautu un novērstu aizliegtu rīcību Eiropas Investīciju bankas darbībās" ("EBI krāpšanas apkarošanas politika") būtu cieši jāsadarbjas ar kompetentajām Savienības un dalībvalstu iestādēm, lai pastiprinātu spēkā esošos pasākumus cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un pret teroristu finansēšanu un lai palīdzētu tos efektīvāk īstenot. Saskaņā ar pārkāpumu paziņošanas politiku EIB būtu arī jāpievērš īpaša uzmanība informatoru sniegtajai informācijai par iespējamiem krāpšanas, korupcijas vai citas nelikumīgas darbības gadījumiem, nodrošinot attiecīgus turpmākos pasākumus, atgriezenisko saikni un aizsardzību pret pret-darbību.
- (31) EIB vadības struktūras būtu jānodrošina veikt nepieciešamos EIB darbības pielāgošanas pasākumus, lai tā varētu efektīvi atbalstīt Savienības ārpolitiku un pienācīgi ievērot šajā lēmumā noteiktās prasības,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

ES garantija

1. Savienība piešķir Eiropas Investīciju bankai (EIB) budžeta garantiju finansēšanas darījumiem, kas veikti ārpus Savienības ("ES garantija"). ES garantija tiek piešķirta kā vispārēja garantija maksājumiem, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas saistībā ar aizdevumiem, aizdevumu garantijām un parāda kapitāla tirgus instrumentiem, kuri piešķirti vai emitēti tādu EIB ieguldījumu projektu vajadzībām, kas ir tiesīgi šādu garantiju saņemt saskaņā ar 2. punktu.
2. ES garantiju var piešķirt EIB aizdevumiem, aizdevumu garantijām un parāda kapitāla tirgus instrumentiem, kas tiek piešķirti vai emitēti to ieguldījumu projektu vajadzībām, kurus īsteno valstīs, kas ir tiesīgas saņemt finansējumu, saskaņā ar EIB noteikumiem un procedūrām, tostarp EIB paziņojumu par vides un sociālajiem principiem un standartiem, un atbalstot attiecīgos Savienības ārpolitikas mērķus, ja EIB finansējums ir piešķirts saskaņā ar parakstītu līgumu, kura darbības laiks nav beidzies un kurš nav atcelts ("EIB finansēšanas darījumi").
3. Tos EIB finansēšanas darījumus, ar ko atbalsta Savienības ārpolitiku, arī turpmāk pārvalda atbilstīgi pareizas banku darbības prakses principiem.
4. ES garantijas maksimālais segums ir 65 % no EIB finansēšanas darījumiem piešķirtās un garantētās kopsummas, atņemot atmaksātās summas un pieskaitot visas saistītās summas.
5. Ar ES garantiju sedz EIB finansēšanas darījumus, kas parakstīti laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.
6. Ja pēc 5. punktā minētā laikposma beigām Eiropas Parlaments un Padome nav pieņēmuši lēmumu, ar ko EIB piešķir jaunu ES garantiju attiecībā uz zaudējumiem no finansēšanas darījumiem ārpus Savienības, minēto laikposmu vienu reizi automātiski pagarina par sešiem mēnešiem.

2. pants

Ar ES garantiju saistīto EIB finansēšanas darījumu maksimālais apjoms

1. Ar ES garantiju saistīto EIB finansēšanas darījumu maksimālais apjoms laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam nepārsniedz EUR 30 000 000 000. No maksimālā apjoma atņem finansēšanas darījumiem sākotnēji paredzētās, bet pēc tam anulētās summas.

Maksimālo apjomu sadala šādi:

- a) fiksēta maksimāli pieļaujamā summa EUR 27 000 000 000;
- b) izvēles papildu summa EUR 3 000 000 000.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pēc 19. pantā minētās starpposma pārskatīšanas lemj par b) apakšpunktā minētās summas izmantošanu pilnībā vai daļēji un par tās reģionālo sadalījumu.

2. Fiksēto maksimāli pieļaujamo summu, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, sadala reģionālos maksimālajos apjomos un apakšapjomos, kā tas ir norādīts I pielikumā. Ievērojot reģionālos maksimālos apjomus, EIB pakāpeniski nodrošina līdzsvarotu sadalījumu pa valstīm tajos reģionos, uz kuriem attiecas ES garantija.

3. pants

Vispārīgie mērķi un principi

1. ES garantiju piešķir tikai tiem EIB finansēšanas darījumiem, kuriem saskaņā ar EIB veikto novērtējumu ir papildvērtība un ar kuriem atbalsta jebkuru no šādiem vispārīgajiem mērķiem:
 - a) vietējā privātā sektora attīstība, jo īpaši atbalsts MVU;
 - b) sociālās un ekonomikas infrastruktūras, tostarp transporta, enerģētikas un vides infrastruktūras, un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju attīstība;
 - c) klimata pārmaiņu seku mazināšana un pielāgošanās tām.

2. Saglabājot EIB kā investīcijas bankas atšķirīgās īpašības, finansēšanas darījumi, ko EIB veic saskaņā ar šo lēmumu, palīdz ievērot vispārīgās ES intereses, jo īpaši Savienības ārējo darbību regulējošos principus, kā minēts LES 21. pantā, un palīdz īstenot tos starptautiskos nolīgumus vides jomā, kuru līgumslēdzēja puse ir Savienība. EIB vadības struktūras tiek mudinātas veikt nepieciešamos EIB darbības pielāgošanas pasākumus, lai tā varētu efektīvi atbalstīt Savienības ārpolītiku un pienācīgi ievērot šajā lēmumā noteiktās prasības.

3. Reģionālā integrācija valstu starpā, tostarp īpaši ekonomiskā integrācija starp pirmspievienošanās valstīm, kaimiņreģionu valstīm un Savienību, ir EIB finansēšanas darījumu pamatmērķis jomās, uz kurām attiecas 1. punktā noteiktie vispārīgie mērķi. EIB veic finansēšanas darījumus saņēmējvalstīs tajās jomās, uz kurām attiecas minētie vispārīgie mērķi, sniedzot atbalstu ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem, ar kuriem veicina ekonomikas integrāciju Savienībā.

4. Jaunattīstības valstīs, kas iekļautas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas oficiālās attīstības palīdzības saņēmēju sarakstā, EIB finansēšanas darījumi saskaņā ar LESD 208. un 209. pantu netieši palīdz sasniegt Savienības politikas mērķus attiecībā uz sadarbību attīstības jomā, piemēram, nabadzības mazināšanu, veicinot iekļaujošu izaugsmi un ilgtspējīgu ekonomikas, vides un sociālo attīstību.

5. Lai nodrošinātu to, ka ieguldījumiem privātajā sektorā ir vislielākā ietekme uz attīstību, EIB cenšas stiprināt vietējo privāto sektoru saņēmējvalstīs, atbalstot vietējos ieguldījumus, kā paredzēts 1. punkta a) apakšpunktā. EIB finansēšanas darījumos, ar kuriem atbalsta 1. punktā noteiktos vispārīgos mērķus, cenšas arī paredzēt atbalstu ieguldījumu projektiem, kuros īsteno MVU no Savienības. Lai efektīvi uzraudzītu to līdzekļu izlietojumu, kas piešķirti attiecīgo MVU vajadzībām, EIB izveido atbilstīgas līgumiskas prasības ar finanšu starpniekiem, iekļaujot standartus, saskaņā ar kuriem saņēmēji sniedz ziņojumus.

EIB sadarbojas ar tiem finanšu starpniekiem, kas var atbalstīt MVU konkrētās vajadzības valstīs, kurās EIB darbojas, un kas EIB finansēšanas darījumos, kuros īsteno valstī, kas ir tiesīga saņemt finansējumu, nepiedalās ar tādu instrumentu starpniecību, kuri atrodas sadarbībā neieinteresētā citā valstī vai teritorijā, kas minēta 13. pantā.

6. Ar EIB finansēšanas darījumiem, ar kuriem atbalsta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos vispārīgos mērķus, galvenokārt atbalsta ieguldījumu projektus tādās jomās kā transports, enerģētika, vides infrastruktūra, informācijas un komunikācijas tehnoloģijas, veselība un izglītība. Tas nozīmē arī enerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamus energoresursus, un šādas enerģijas integrāciju, energosistēmu pārveidošanu, ļaujot pāriet uz tehnoloģijām un degvielām ar zemāku oglekļa emisijas līmeni, ilgtspējīgu energoapgādes drošību un enerģētikas infrastruktūru, tostarp gāzes ražošanai un transportēšanai uz Savienības enerģijas tirgu, kā arī lauku apvidu elektrifikāciju, vides infrastruktūru, piemēram, ūdens, sanitārijas un zaļo infrastruktūru, telesakaru un platjoslas tīkla infrastruktūru.

7. Ar EIB finansēšanas darījumiem, ar kuriem atbalsta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktos vispārīgos mērķus, atbalsta ieguldījumu projektus, kuri paredzēti, lai mazinātu klimata pārmaiņu radītās sekas un pielāgotos tām, un kuri sekmē Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām vispārējā mērķa sasniegšanu, jo īpaši projekti, kas paredzēti, lai nepieļautu vai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisiju rašanos atjaunojamo energoresursu jomās, energoefektivitātes un ilgtspējīga transporta jomās, vai lai palielinātu apdraudētāko valstu, nozaru un kopienu spējas pielāgoties nelabvēlīgajam klimata pārmaiņu sekām. Atbilstības kritērijus projektiem, kuri saistīti ar rīcību klimata jomā, nosaka EIB klimata pārmaiņu stratēģijā, ko atjaunina līdz 2015. gada beigām. Tādēļ, lai noteiktu, vai projektā iekļautie priekšlikumi optimāli uzlabo energoefektivitāti, ietekmes uz vidi novērtējuma procedūrā vajadzētu iekļaut analīzi par oglekļa dioksīda emisijas ietekmi. Laikposmā, uz kuru attiecas šis lēmums, minēto darījumu īpatsvars ir vismaz 25 % no visiem EIB finansēšanas darījumiem.

8. Saskaņā ar Savienības un starptautiskajiem mērķiem klimata pārmaiņu jomā EIB sadarbībā ar Komisiju līdz 2015. gada beigām atjaunina klimata pārmaiņu stratēģiju attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem. Veicot šo atjaunināšanu, cita starpā integrē konkrētas darbības, ar ko nodrošina, lai ar šo lēmumu atbalstītie ieguldījumu projekti atbilstu Savienības mērķiem klimata pārmaiņu jomā, un ar ko pastiprina centienus atbalstīt atjaunojamus energoresursus un energoefektivitāti.

9. Ar ES garantiju sedz tikai tos EIB finansēšanas darījumus, ko veic valstīs, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu un kuras ar EIB ir noslēgušas pamatnolīgumu, ar ko nosaka juridiskos nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir veicami šādi darījumi.

*4. pants***Valstis, uz kurām attiecas lēmums**

1. To valstu saraksts, kuras varētu būt tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju, ir iekļauts II pielikumā. To valstu saraksts, kuras ir tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju, ir iekļauts III pielikumā, un tajā neietver valstis, kas nav uzskaitītas II pielikumā. Attiecībā uz valstīm, kas nav uzskaitītas II pielikumā, lēmumu par tiesībām uz EIB finansējumu ar ES garantiju pieņem katrā gadījumā atsevišķi saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.
2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 18. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz grozījumiem III pielikumā. Komisijas lēmumi balstās uz vispārēju novērtējumu, ņemot vērā ekonomiskos, sociālos, vides un politiskos aspektus, jo īpaši tos, kas saistās ar demokrātiju, cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, kā arī Eiropas Parlamenta attiecīgās rezolūcijas un Padomes lēmumus un secinājumus.
3. Ievērojot 4. punktu, deleģētie akti, ar kuriem groza III pielikumu, neietekmē ES garantijas segumu EIB finansēšanas darījumiem, kas parakstīti pirms minēto deleģēto aktu stāšanās spēkā.
4. Maksājumus par EIB finansēšanas darījumiem, uz kuriem attiecas 8. panta 1. punktā minētā vispārējā garantija, neveic valstis, kas nav minētas III pielikumā.
5. Ar ES garantiju nesedz EIB finansēšanas darījumus konkrētā valstī, ar ko nolīgums par šiem darījumiem ir parakstīts pēc šīs valsts pievienošanās Savienībai.

*5. pants***EIB finansēšanas darījumu ieguldījums Savienības politikas īstenošanā**

1. Komisija kopā ar EIB viena gada laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā atjaunina esošās reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem.

Reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes atbilst vispārējam Savienības reģionālās politikas regulējumam, kas izklāstīts IV pielikumā. Ar reģionālajām tehniskajām darbības pamatnostādnēm jo īpaši nodrošina, lai EIB finansējums saskaņā ar šo lēmumu papildinātu Savienības attiecīgo politiku, programmas un instrumentus palīdzības sniegšanai dažādos reģionos.

Atjauninot reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, Komisija un EIB ņem vērā Eiropas Parlamenta attiecīgās rezolūcijas un Padomes lēmumus un secinājumus. Reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes atbilst prioritātēm, kas noteiktas valsts vai reģionālajās programmās, kuras, ja tādas ir pieejamas, izstrādājušas saņēmējvalstis, minēto programmu izstrādes procesā pienācīgi ņemot vērā jebkuru apspriešanos ar vietējo pilsonisko sabiedrību.

Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei atjauninātās reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, tiklīdz tās ir sagatavotas.

Ievērojot reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, EIB izstrādā attiecīgas finansēšanas stratēģijas un nodrošina to īstenošanu.

EIB finansēšanas darījumi atbilst saņēmējvalsts reģionālajām tehniskajām darbības pamatnostādnēm un stratēģijām.

Reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes pārskata pēc 19. pantā minētās starpposma pārskatīšanas.

2. Saskaņā ar Protokola Nr. 5 19. pantā noteikto procedūru Komisija sniedz atzinumu par EIB finansēšanas darījumiem. Ja Komisija sniedz nelabvēlīgu atzinumu par kādu no EIB finansēšanas darījumiem, uz ko attiecas šis lēmums, tad attiecīgajam darījumam nepiemēro ES garantiju.

6. pants

Sadarbība ar Komisiju un EĀDD

1. Lai maksimāli palielinātu sinerģiju starp EIB finansēšanas darījumiem un Savienības budžeta līdzekļiem, vēl vairāk pastiprina EIB ārējo darbību saskaņotību ar Savienības ārpolitikas mērķiem, jo īpaši atjauninot 5. pantā minētās reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, attiecībā uz kurām vajadzības gadījumā politikas jautājumos konsultējas ar EĀDD, kā arī īstenojot regulāru un sistemātisku dialogu un savlaicīgu informācijas apmaiņu par:
 - a) Komisijas vai attiecīgā gadījumā EĀDD sagatavotiem stratēģijas dokumentiem, piemēram, valstu un reģionu stratēģijas dokumentiem, provizoriskām programmām, rīcības plāniem un pirmspievienošanās dokumentiem;
 - b) EIB stratēģiskās plānošanas dokumentiem, potenciālo ieguldījumu projektu sarakstiem un EIB gada ziņojumiem Komisijai;
 - c) citiem politikas un darbības aspektiem.
2. Sadarbību īsteno, pamatojoties uz atsevišķu pieeju katram reģionam, tostarp Savienības deleģāciju līmenī, un ņemot vērā EIB lomu, kā arī Savienības politiku katrā reģionā.

7. pants

Sadarbība ar citām Eiropas un starptautiskām finanšu iestādēm

1. Attiecīgos gadījumos EIB finansēšanas darījumus veic, sadarbojoties ar citām Eiropas daudzpusējām un dalībvalstu finanšu iestādēm ("Eiropas finanšu iestādes"), un starptautiskām finanšu iestādēm, tostarp reģionālām attīstības bankām ("Starptautiskas finanšu iestādes"), lai pēc iespējas palielinātu sinerģiju, sadarbību un efektivitāti, kopīgi izstrādātu inovatīvus finanšu instrumentus, nodrošinātu piesardzīgu un saprātīgu riska dalījumu un saskaņotus ieguldījumu projektu un nozares nosacījumus un lai līdz minimumam samazinātu izmaksu iespējamo dublēšanos un nevajadzīgu pārklāšanos.
2. Šā panta 1. punktā minēto sadarbību veicina ar koordināciju starp Komisiju, EIB un atbilstīgajām Eiropas un starptautiskajām finanšu iestādēm, kuras darbojas dažādos reģionos, – attiecīgā gadījumā saskaņā ar saprašanās memorandu vai citiem Savienības reģionālās sadarbības regulējumiem.

8. pants

ES garantijas segums un noteikumi

1. Attiecībā uz tiem EIB finansēšanas darījumiem – izņemot parāda kapitāla tirgus instrumentus ietverošus darījumus –, kuri ir noslēgti ar kādu valsti vai kurus garantē kāda valsts, un citiem EIB finansēšanas darījumiem, kas ir noslēgti ar reģionu vai vietējām pašvaldībām vai valsts īpašumā vai kontrolē esošiem uzņēmumiem vai iestādēm, ja šādiem EIB finansēšanas darījumiem ir dots attiecīgs EIB kredītriska novērtējums, kurā ņemts vērā kredītriska stāvoklis attiecīgajā valstī, ar ES garantiju sedz visus maksājumus, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas ("vispārējā garantija").
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā Palestīnu pārstāv Palestīniešu pašpārvalde, un Kosovu ⁽¹⁾ pārstāv Kosovas iestādes.
3. Attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem, kas nav minēti 1. punktā, ar ES garantiju sedz visus maksājumus, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas, ja tos nesaņem tāpēc, ka ir īstenojies viens no šādiem politiskiem riskiem ("politiska riska garantija"):
 - a) valūtas nepārvešana;
 - b) īpašuma ekspropriācija;

⁽¹⁾ Šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcijai 1244(1999) un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovas neatkarības deklarāciju.

c) karš vai pilsoņu nemieri;

d) tiesiskuma neievērošana, pārkāpjot līgumu.

4. Tiem EIB finanšu darījumiem, kas ietver parāda kapitāla tirgus instrumentus, piemēro vienīgi politiska riska garantiju.

5. Finansēšanas nolīgumos, kurus saistībā ar EIB finansēšanas darījumiem slēdz ar individuāliem projektu virzītājiem, paredz arī pienācīgus vides un sociālos noteikumus atbilstīgi EIB noteikumiem un procedūrām.

6. Komisija un EIB 14. pantā minētajā garantijas nolīgumā izklāsta skaidru un pārredzamu finansējuma piešķiršanas politiku, saskaņā ar kuru EIB savas ārējās darbības jomā nosaka tos darījumus, kas būtu jāfinansē atbilstīgi šim lēmumam, lai nodrošinātu, ka ES garantija tiek izmantota visefektīvākajā veidā. Šīs finansējuma piešķiršanas politikas pamatā ir EIB novērtētā EIB finansēšanas darījumu kredītspēja, I pielikumā noteiktie maksimālie apjomi, darījumu partnera veids – valsts vai reģionāla vienība, uz ko attiecas šā panta 1. punkts, vai privāta vienība – EIB spēja uzņemties risku un citi attiecīgi kritēriji, tostarp ES garantijas radītā papildvērtība. Eiropas Parlamentu un Padomi informē par finansējuma piešķiršanas politiku saskaņā ar 14. pantu.

7. ES garantijas izmantošanas gadījumā Savienība pārņem visas EIB attiecīgās tiesības attiecībā uz jebkuru pienākumu, kas saistīts ar tās finanšu darījumiem, – saskaņā ar 14. pantā minēto garantijas nolīgumu.

9. pants

EIB veiktā ieguldījumu projektu novērtēšana un uzraudzība

1. EIB veic rūpīgu padziļinātu izpēti un attiecīgos gadījumos lūdz projektu virzītājiem projekta plānošanas un īstenošanas posmā un atbilstīgi Savienības principiem sociālajā un vides jomā īstenot vietēja līmeņa sabiedrisko apspriešanos ar attiecīgajām valsts un vietējā līmeņa ieinteresētajām personām, kā arī ar pilsonisko sabiedrību par to ieguldījumu projektu sociālajiem, cilvēktiesību, vides, ekonomiskajiem un ar attīstību saistītajiem aspektiem, kuriem piemēro ES garantiju, un sniegt attiecīgu informāciju, lai novērtētu ieguldījumu Savienības ārpolitikas un stratēģisko mērķu sasniegšanā.

Attiecīgos gadījumos tas ietver arī novērtējumu par to, kā, izmantojot tehnisko palīdzību, visā projekta ciklā var uzlabot EIB finansējuma saņēmēju spējas. EIB noteikumi un procedūras ietver arī nepieciešamos noteikumus par ieguldījumu projektu ietekmes novērtēšanu vides un sociālā jomā un par tādu aspektu novērtēšanu, kas saistīti ar cilvēktiesībām un konfliktu novēršanu, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar šo lēmumu atbalstītie ieguldījumu projekti ir vides un sociālā ziņā ilgtspējīgi.

2. Papildus *ex-ante* novērtējumam par attīstības aspektiem EIB uzrauga finansēšanas darījumu īstenošanu. Tā jo īpaši lūdz projekta virzītājiem veikt padziļinātu uzraudzību projekta īstenošanas gaitā līdz tā pabeigšanai, *inter alia* saistībā ar ieguldījumu projekta ietekmi uz ekonomiku, attīstību, sociālo jomu, vidi un cilvēktiesībām. EIB regulāri pārbauda projekta virzītāju sniegto informāciju un dara to publiski pieejamu, ja projekta virzītājs tam piekrīt. Ja tas ir iespējams, tiek publicēti ar EIB finansēšanas darījumiem saistīto projektu noslēguma ziņojumi, izņemot konfidencialu informāciju.

3. EIB cenšas uzraudzīt arī starpniecības darbību īstenošanu un finanšu starpnieku darbību MVU atbalstam.

4. EIB izveido visaptverošu sistēmu, lai *ex-ante* novērtētu relatīvo un absolūto siltumnīcefekta gāzu emisijas līmeni saistībā ar tiem EIB finansēšanas darījumiem, kur minētais emisijas līmenis sasniedz būtiskus sliekšņus, kā noteikts attiecīgā metodoloģijā –, kas ietverta EIB klimata pārmaiņu stratēģijā, un ja ir pieejami dati.

5. Ja tas ir iespējams, uzraudzības rezultāti ir publiskojami, ievērojot konfidencialitātes prasības un attiecīgo personu piekrišanu.

10. pants

Ārējie piešķirtie ieņēmumi Garantiju fondam

Atmaksājumi un ieņēmumi EUR 110 000 000 apmērā, kas rodas no darījumiem, kuri noslēgti pirms 2007. gada, tostarp kapitāla atmaksas, atbrīvotās garantijas, un aizdevumu pamatsummu atmaksājumi, dividendes, kapitāla pieaugums, garantijas maksas un aizdevumu un fiduciāro kontu summu procenti, ko atmaksā fiduciārā kontā, kurš atvērts Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ieguldījumu un partnerības instrumentam un saistīts ar atbalstu no Savienības vispārējā budžeta, veido ārējos piešķirtos ieņēmumus saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 21. panta 4. punktu, un tos izmanto Garantiju fondam.

Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ieguldījumu un partnerības instrumenta vajadzībām izveidotajā fiduciārā kontā atmaksātās summas, kas pārsniedz EUR 110 000 000, pēc pārvaldības izmaksu un maksu atskaitīšanas iekļauj Savienības vispārējā budžetā.

11. pants

Ikgadēja ziņošana un uzskaitē

1. Komisija katru gadu ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par EIB finansēšanas darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo lēmumu. Ziņojums ir publiski pieejams, un tajā iekļauj:

- a) novērtējumu par EIB finansēšanas darījumiem projekta, nozares, valsts un reģionālā līmenī, un par minēto darījumu atbilstību šim lēmumam;
- b) novērtējumu par EIB finansēšanas darījumu papildvērtību, paredzamos rezultātus, sasniegtos rezultātus un ietekmi uz attīstību kopumā, izmantojot EIB rezultātu novērtēšanas sistēmas ikgadējo ziņojumu. Šajā sakarībā EIB izmanto darbības rādītājus saistībā ar finansēto projektu attīstības, vides un sociālajiem aspektiem, tostarp cilvēktiesību aspektiem, ņemot vērā attiecīgos rādītāju saskaņā ar 2005. gada Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti. Darbības rādītāji, kuri izmantojami, lai novērtētu projektu vides aspektus, ietver "tīras tehnoloģijas" kritērijus, kas principā vērsti uz energoefektivitāti un emisiju mazināšanas tehnoloģijām;
- c) novērtējumu par EIB finansēšanas darījumu ieguldījumu Savienības ārpolitikas un stratēģisko mērķu sasniegšanā, ņemot vērā 5. pantā minētās reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes;
- d) novērtējumu par finansiālām priekšrocībām, kas kopumā nodoti EIB finansēšanas darījumu saņēmējiem;
- e) novērtējumu par EIB finansēšanas darījumu kvalitāti, jo īpaši par to, cik lielā mērā EIB, veicot finansēto ieguldījumu projektu padziļinātu izpēti un uzraudzību, ir ņēmusi vērā vides un sociālo ilgtspēju;
- f) detalizētu informāciju par ES garantijas izmantošanu;
- g) informāciju par saskaņā ar šo lēmumu piešķirtā finansējuma apjomu klimata pārmaiņu un bioloģiskās daudzveidības jomā, kopīgos datus par ietekmi uz 9. panta 4. punktā minētajām absolūtajām un relatīvajām siltumnīcefekta gāzu emisijām, kā arī par novērtēto projektu skaitu, kuros izvērtēts klimata pārmaiņu risks;
- h) aprakstu par sadarbību ar Komisiju un citām Eiropas un starptautiskām finanšu iestādēm, tostarp līdzfinansējuma jomā. Ziņojumā jo īpaši iekļauj Savienības finanšu resursu un citu Eiropas un starptautisko finanšu iestāžu resursu sadalījumu, kas izmantoti kopā ar EIB finansējumu, tādējādi sniedzot pārskatu par kopējiem ieguldījumiem, kuri atbalstīti ar EIB finansēšanas darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo lēmumu. Ziņojumā iekļauj informāciju arī par jaunu saprašanās memorandu noslēgšanu starp EIB un citām Eiropas vai starptautiskām finanšu iestādēm, kam ir ietekme uz EIB finansēšanas darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo lēmumu;
- i) informāciju par turpmāko rīcību saistībā ar to, kā tiek īstenots saprašanās memorands starp EIB un Eiropas Ombudu, ciktāl minētais memorands skar EIB finansēšanas darījumus, uz kuriem attiecas šis lēmums.

2. Lai sagatavotu 1. punktā minēto Komisijas ziņojumu, EIB iesniedz Komisijai ikgadējus ziņojumus par EIB finansēšanas darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo lēmumu, ietverot visus vajadzīgos elementus, kas ļauj Komisijai sniegt ziņojumu saskaņā ar 1. punktu. EIB var arī sniegt Komisijai papildu informāciju, kas var būt noderīga Eiropas Parlamentam un Padomei, lai gūtu visaptverošu priekšstatu par EIB ārējo darbību.

3. Par katru EIB finansēšanas darījumu EIB sniedz Komisijai statistikas, finanšu un grāmatvedības informāciju, kā arī jebkādu citu papildu informāciju, kas nepieciešama, lai Komisija izpildītu ziņošanas pienākumus vai Revīzijas palātas pieprasījumus, un revidenta apstiprinājumu par EIB finansēšanas darījumu neatmaksātajām summām. EIB sniedz Komisijai arī visus citus vajadzīgos dokumentus saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012.
4. Lai Komisija varētu veikt uzskaiti un ziņot par riskiem, ko sedz ar ES garantiju, EIB sniedz Komisijai EIB riska novērtējumu un klasifikācijas informāciju par EIB finansēšanas darījumiem.
5. EIB vismaz reizi gadā iesniedz Komisijai provizorisku daudzgadu programmu par to EIB finansēšanas darījumu apjomu, kurus tā plāno parakstīt, lai tādējādi nodrošinātu EIB prognozētā finansējuma atbilstību šajā lēmumā paredzētajiem maksimālajiem apjomiem un lai Komisija varētu nodrošināt atbilstīgu budžeta plānošanu attiecībā uz Garantiju fonda finansējumu. Komisija šo prognozi ņem vērā, sagatavojot Savienības vispārējā budžeta projektu.
6. EIB turpina regulāri iesniegt Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai visus neatkarīgos novērtējuma ziņojumus, kuros izvērtēti saskaņā ar šo lēmumu un citām ārējām pilnvarām veikto konkrēto EIB darbību praktiskie rezultāti.
7. EIB par saviem līdzekļiem sniedz 2.līdz 6. punktā minēto informāciju. EIB dara publiski pieejamu arī 2., 3. un 6. punktā minēto informāciju kopumā, izņemot jebkādu konfidencialu informāciju.

12. pants

Pārredzamība un informācijas publiskošana

1. Saskaņā ar savu pārredzamības politiku un Savienības principiem par dokumentu un informācijas pieejamību un pakāpeniski ievērojot Starptautiskās palīdzības pārredzamības iniciatīvas standartus, EIB savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamu informāciju par:
 - a) visiem saskaņā ar šo lēmumu veiktiem EIB finansēšanas darījumiem pēc projekta apstiprināšanas, jo īpaši norādot, vai ieguldījumu projektam ir piešķirta ES garantija, un to, kā tas palīdz sasniegt Savienības ārējās darbības mērķus, jo īpaši norādot tā ekonomisko un sociālo ietekmi, kā arī ietekmi uz vidi;
 - b) ja vien nav jāpiemēro konfidencialitātes prasības – visiem saprašanās memorandiem starp EIB un citām Eiropas vai starptautiskām finanšu iestādēm, kam ir ietekme uz EIB finansēšanas darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo lēmumu;
 - c) ja tas iespējams un attiecīgajos gadījumos – spēkā esošiem pamatnolīgumiem, kas noslēgti starp EIB un saņēmējvalsti. Kad tiek parakstīti jauni nolīgumi vai tiek veikti grozījumi spēkā esošajos nolīgumos, EIB cenšas nodrošināt, lai minētie nolīgumi tiktu publiskoti;
 - d) EIB finansējuma piešķiršanas politiku.
2. Komisija savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamu konkrētu informāciju par visiem līdzekļu atgūšanas gadījumiem saskaņā ar 14. pantā minēto garantijas nolīgumu un 15. panta 2. punktā minēto nolīgumu, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus un procedūras attiecībā uz prasījumu atgūšanu, ja vien nav jāpiemēro konfidencialitātes prasības.

13. pants

Sadarbībā neieinteresētas valstis un teritorijas

Īstenojot savus finansēšanas darījumus, EIB nepieļauj nekādas darbības, ko veic nelikumīgiem mērķiem, tostarp nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma finansēšanu, krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, korupciju un krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses. Jo īpaši EIB nepiedalās nekādos finansēšanas darījumos, ko valstī, kura ir tiesīga saņemt finansējumu, īsteno ar tāda ārvalsts instrumenta starpniecību, kas atrodas sadarbībā neieinteresētā valstī vai teritorijā, kuru par tādu ir atzinusi Savienība, Apvienoto Nāciju Organizācija, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija vai Finanšu darbības uzdevumu grupa.

Savos finansēšanas darījumos EIB piemēro principus un standartus, kas noteikti Savienības tiesību aktos par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, tostarp prasību veikt nepieciešamus pasākumus, lai attiecīgajos gadījumos noskaidrotu faktiskos īpašniekus.

14. pants

Garantijas nolīgums

Komisija un EIB paraksta garantijas nolīgumu, kurā ir sīki izklāstīti noteikumi un procedūras attiecībā uz ES garantiju, kā noteikts 8. pantā, un attiecīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

15. pants

Komisijas veikto maksājumu atgūšana

1. Ja Komisija veic jebkādus maksājumus saskaņā ar ES garantiju, EIB Komisijas vārdā veic prasījumu atgūšanu par samaksātajām summām.
2. Vēlākais 14. pantā minētā garantijas nolīguma parakstīšanas dienā Komisija un EIB paraksta atsevišķu nolīgumu, kurā ir sīki izklāstīti noteikumi un procedūras prasījumu atgūšanai.

16. pants

Revīzijas palātas veikta revīzija

Revīzijas palāta veic revīziju attiecībā uz ES garantiju un attiecībā uz tiem maksājumiem un atgūtajiem līdzekļiem saskaņā ar minēto garantiju, kuri ir attiecināmi uz Savienības vispārējo budžetu.

17. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. EIB nekavējoties informē OLAF un sniedz tam nepieciešamo informāciju, ja ar ES garantiju saistītā projekta jebkurā sagatavošanas, īstenošanas vai noslēguma posmā EIB ir pamats aizdomām par iespējamu krāpšanu, korupciju, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai citu nelikumīgu darbību, kas var ietekmēt Savienības finanšu intereses.
2. Lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, OLAF var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾, Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁾ un Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽³⁾ paredzētajiem noteikumiem un procedūrām, lai konstatētu, vai ir notikusi krāpšana, korupcija, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses saistībā ar jebkuru no finansēšanas darījumiem. OLAF var nodot attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm izmeklēšanas gaitā iegūto informāciju.

Ja minētās nelikumīgās darbības tiek pierādītas, EIB sniedz palīdzību līdzekļu atgūšanā saistībā ar saviem finansēšanas darījumiem un savas kompetences jomā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

3. Finansēšanas nolīgumos, kas parakstīti attiecībā uz šā lēmuma kārtībā atbalstītiem projektiem, iekļauj noteikumus, ar kuriem var pārtraukt EIB finansēšanas darījumus un, ja nepieciešams, veikt atbilstīgus līdzekļu atgūšanas pasākumus krāpšanas, korupcijas vai citas nelikumīgas darbības gadījumos. Lēmumu par EIB finansējuma apturēšanu vai atcelšanu EIB pieņem pēc rūpīgas visu apstākļu un risku izvērtēšanas.
4. EIB turpina izmantot savu vienoto kontaktpunktu korupcijas un krāpšanas novēršanai, kurā var vērsties EIB darbinieki un visas ieinteresētās personas.
5. EIB savos finansēšanas darījumos īsteno izslēgšanas mehānismu krāpšanā un korupcijā iesaistītu partneru atraidīšanai, kurš ietver Savienības centrālās izslēgšanas gadījumu datubāzes izslēgšanas kritērijus, nodrošinot visu personu tiesību ievērošanu.

18. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Šā lēmuma 4. pantā minētās deleģēto aktu pieņemšanas pilnvaras Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2014. gada 11. maija.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 4. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

19. pants

Starpposma pārskats

Līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija sadarbībā ar EIB iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei starpposma ziņojumu, kurā novērtē šā lēmuma piemērošanu pirmajos gados, attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumu tā grozīšanai. Starpposma ziņojumu izstrādā, pamatojoties uz neatkarīgu ārējo novērtējumu un EIB sniegto informāciju.

Minētajā ziņojumā iekļauj jo īpaši:

- a) novērtējumu par finansējuma piešķiršanas politikas piemērošanu;
- b) novērtējumu par EIB ziņošanu un attiecīgā gadījumā ieteikumus par tās uzlabošanu;
- c) novērtējumu par REM, tostarp darbības rādītājus un kritērijus, un to ieguldījumu šā lēmuma mērķu sasniegšanā;
- d) sīki izstrādātu to kritēriju uzskaitījumu, kuri tikuši izvērtēti ieteikumā par izvēles papildu summas pilnīgu vai daļēju izmantošanu.

20. pants

Nobeiguma ziņojums

Līdz 2021. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei nobeiguma ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā trešajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Strasbūrā, 2014. gada 16. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS**REĢIONĀLIE MAKSIMĀLIE APJOMI**

- A. Pirmspievienošanās valstis: EUR 8 739 322 000;
- B. Kaimiņattiecību un partnerattiecību valstis: EUR 14 437 225 000, iedalot šādos provizoriskos apakšapjomos:
 - i) Vidusjūras reģiona valstis: EUR 9 606 200 000;
 - ii) Austrumeiropa, Dienvidkaukāza valstis un Krievija: EUR 4 831 025 000;
- C. Āzija un Latīņamerika: EUR 3 407 295 000, iedalot šādos provizoriskos apakšapjomos:
 - i) Latīņamerika: EUR 2 288 870 000;
 - ii) Āzija: EUR 936 356 000;
 - iii) Vidusāzija: EUR 182 069 000;
- D. Dienvidāfrika: EUR 416 158 000.

Nepārsniedzot kopējo fiksēto maksimāli pieļaujamo apjomu, EIB vadības struktūras pēc apspriešanās ar Komisiju var nolemt pārvietot reģionos summas, kas nepārsniedz 20 % no reģioniem noteiktajiem maksimālajiem apakšapjomiem, kā arī pārvietot no viena reģiona uz citu summas, kas nepārsniedz 10 % no reģioniem noteiktajiem maksimālajiem apjomiem.

II PIELIKUMS

REĢIONI UN VALSTIS, KAS VARĒTU BŪT TIESĪGAS SAŅEMT FINANSĒJUMU

A. Pirmspievienošanās valstis

1. Kandidātvalstis

Islande, bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Melnkalne, Serbija, Turcija

2. Iespējamās kandidātes

Albānija, Bosnija un Hercegovina, Kosova

B. Kaimiņattiecību un partnerattiecību valstis

1. Vidusjūras reģiona valstis

Alžīrija, Ēģipte, Izraēla, Jordānija, Libāna, Lībija, Maroka, Palestīna, Sīrija, Tunisija

2. Austrumeiropa, Dienvidkaukāza valstis un Krievija

Austrumeiropa: Baltkrievija, Moldovas Republika, Ukraina

Dienvidkaukāza valstis: Armēnija, Azerbaidžāna, Gruzija

Krievija

C. Āzija un Latīņamerika

1. Latīņamerika

Argentīna, Bolīvija, Brazīlija, Čīle, Ekvadora, Gvatemala, Hondurasa, Kolumbija, Kostarika, Kuba, Meksika, Nikaragva, Panama, Paragvaja, Peru, Salvadora, Urugvaja, Venecuēla

2. Āzija

Afganistāna, Bangladeša, Bruneja, Butāna, Dienvidkoreja, Filipīnas, Indija, Indonēzija, Irāka, Jemena, Kambodža, Ķīna (tostarp Honkongas un Makao īpašie administratīvie reģioni), Laosa, Malaizija, Maldivu salas, Mongolija, Mjanma/Birma, Nepāla, Pakistāna, Singapūra, Šrilanka, Taivāna, Taizeme, Vjetnama

3. Centrālāzija

Kazahstāna, Kirgizstāna, Tadžikistāna, Turkmenistāna, Uzbekistāna

D. Dienvidāfrika

Dienvidāfrika

III PIELIKUMS

REĢIONI UN VALSTIS, KAS IR TIESĪGAS SAŅEMT FINANSĒJUMU

A. Pirmspievienošanās valstis

1. Kandidātvalstis

Islande, bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Melnkalne, Serbija, Turcija

2. Iespējamās kandidātes

Albānija, Bosnija un Hercegovina, Kosova

B. Kaimiņattiecību un partnerattiecību valstis

1. Vidusjūras reģiona valstis

Alžīrija, Ēģipte, Izraēla, Jordānija, Libāna, Lībija, Maroka, Palestīna, Tunisija

2. Austrumeiropa, Dienvidkaukāza valstis un Krievija

Austrumeiropa: Moldovas Republika, Ukraina

Dienvidkaukāza valstis: Armēnija, Azerbaidžāna, Gruzija

Krievija

C. Āzija un Latīņamerika

1. Latīņamerika

Argentīna, Bolīvija, Brazīlija, Čīle, Ekvadora, Gvatemala, Hondurasa, Kolumbija, Kostarika, Meksika, Nikaragva, Panama, Paragvaja, Peru, Salvadora, Urugvaja, Venecuēla

2. Āzija

Bangladeša, Bruneja, Butāna, Dienvidkoreja, Filipīnas, Indija, Indonēzija, Irāka, Jemena, Kambodža, Ķīna (tostarp Honkongas un Makao īpašie administratīvie reģioni), Laosa, Malaizija, Maldivu salas, Mongolija, Mjanma/Birma, Nepāla, Pakistāna, Singapūra, Šrilanka, Taizeme, Vjetnama

3. Centrālāzija

Kazahstāna, Kirgizstāna, Tadžikistāna, Turkmenistāna, Uzbekistāna

D. Dienvidāfrika

Dienvidāfrika

IV PIELIKUMS

REĢIONĀLĀS POLITIKAS REGULĒJUMS

Eiropas Savienības darbību partnervalstīs, kas piedalās pirmspievienošanās procesā, īsteno saskaņā ar pievienošanās un Eiropas partnerību regulējumu, kurā norādītas prioritātes kandidātvalstīm un iespējamām kandidātvalstīm, lai tās varētu sekmīgi tuvināties Savienībai, un kurā noteikts pamats Savienības palīdzības sniegšanai. Stabilizācijas un asociācijas process ir politiskais pamats Savienības attiecībām ar Rietumbalkānu reģionu. Tas ir balstīts uz progresīvām partnerattiecībām, kurās Savienība piedāvā tirdzniecības koncesijas, ekonomisko un finansiālo palīdzību un līgumattiecības, izmantojot stabilizācijas un asociācijas nolīgumus. Pirmspievienošanās finansiālā palīdzība sekmē kandidātvalstu un iespējamo kandidātvalstu sagatavošanos saistībām un uzdevumiem, kas izriet no dalības Savienībā. Ar šo palīdzību tiek atbalstīts reformu process, tostarp sagatavošanās darbi iespējamai dalībai Savienībā. Tās uzmanības centrā ir iestāžu veidošana, tiesību aktu saskaņošana ar Savienības acquis, sagatavošanās Savienības politikas un instrumentu izmantošanai un tādu pasākumu veicināšana, ar ko sekmē ekonomisko konvergenci.

Eiropas Savienības darbību kaimiņreģionu valstīs īsteno saskaņā ar jauno Eiropas kaimiņattiecību politiku, kas izklāstīta Kopējā paziņojumā "Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs", ko Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisija pieņēma 2011. gada 25. maijā, un saskaņā ar Padomes 2011. gada 20. jūnija secinājumiem, kuros jo īpaši aicina sniegt lielāku atbalstu partnervalstīm, kas apņēmušās veidot demokrātisku sabiedrību un veikt reformas, – pēc principa "vairāk tiem, kas vairāk dara" un pēc savstarpējas pārskatatbildības principa – un kuros paredzēts politikas stratēģiskais satvars Savienības attiecībām ar kaimiņvalstīm. Saistībā ar šo sadarbību Eiropas Savienības finansējums saskaņā ar šo lēmumu būs vērsts arī uz politiku, ar ko veicina iekļaujošu izaugsmi un darbvietu radīšanu, uzlabojot sociālo stabilitāti atbilstīgi uz stimuliem balstītai pieejai, ar ko sekmē Savienības ārpolitikas mērķu sasniegšanu, tostarp attiecībā uz migrācijas jautājumiem.

Lai sasniegtu minētos mērķus, Savienība un tās partneri īsteno kopīgi saskaņotus divpusējus rīcības plānus, kuros noteikts prioritāšu kopums, tostarp prioritātes saistībā ar politikas, drošības, tirdzniecības, ekonomikas, vides un sociālajiem jautājumiem, kā arī transporta un enerģētikas tīklu integrāciju.

Savienība Vidusjūrai, Austrumu partnerība, Melnās jūras reģiona sinerģija, Savienības stratēģija Donavas reģionam, un Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam ir daudzpusējas un reģionālas iniciatīvas, kuru mērķis ir sekmēt sadarbību starp Savienību un kaimiņattiecību attiecīgo partnervalstu grupu, kam ir kopīgas problēmas un/vai kopīga ģeogrāfiskā vide. Ar Savienību Vidusjūrai ir paredzēts atsākt Eiropas un Vidusjūras reģiona integrācijas procesu, visās Vidusjūras piekrastes valstīs atbalstot savstarpēju ekonomikas, sociālo un vides attīstību, un ar to atbalsta sociālekonomiskās attīstības uzlabošanu, solidaritāti, reģionālo integrāciju, ilgtspējīgu attīstību un zināšanu uzkrāšanu, uzsverot vajadzību paplašināt finansiālo sadarbību, lai sniegtu atbalstu reģionāliem un starpvalstu projektiem. Ar Savienību Vidusjūrai jo īpaši atbalsta jūrasceļu attīstību un autoceļu būvi, Vidusjūras attīrīšanu, Vidusjūras reģiona saules enerģijas izmantošanas plānu, iniciatīvu ekonomiskās aktivitātes veicināšanai Vidusjūras reģionā, civilās aizsardzības iniciatīvas un Eiropas un Vidusjūras reģiona universitāti.

Austrumu partnerības mērķis ir radīt nepieciešamos apstākļus, lai paātrinātu politiskās saiknes veidošanu un sekmētu ekonomikas integrāciju starp Savienību un Austrumu partnervalstīm. Austrumu partnerība būs papildu stimuls partnervalstu sociāli ekonomiskai un reģionālai attīstībai. Tā sekmēs labu pārvaldību, tostarp finanšu nozarē, reģionālu attīstību un sociālu kohēziju, kā arī palīdzēs samazināt partnervalstu sociāli ekonomiskās atšķirības.

Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam sekmē ilgtspējīgu vides attīstību un optimālu ekonomikas un sociālo attīstību Baltijas jūras reģionā. Savienības stratēģija Donavas reģionam jo īpaši veicina transporta attīstību, enerģētikas savienojumus un drošību, ilgtspējīgu vides un sociālekonomisko attīstību Donavas reģionā. Austrumu partnerības mērķis ir radīt nepieciešamos apstākļus, lai paātrinātu politiskās saiknes veidošanu un sekmētu ekonomikas integrāciju starp Savienību un Austrumu partnervalstīm. Krievija un Savienība ir izveidojušas plašu stratēģisko partnerību, kura ir nošķirta no Eiropas kaimiņattiecību politikas un saskaņā ar kuru tiek veidotas kopējās telpas un plāni. Daudzpusējā līmenī to papildina Ziemeļu dimensija, kas nodrošina regulējumu sadarbībai starp Savienību, Krieviju, Norvēģiju un Islandi (Baltkrievija, Kanāda un Amerikas Savienotās Valstis attiecībā uz Ziemeļu dimensiju ir novērotājas).

EIB darbību Latīņamerikā īsteno saskaņā ar Savienības, Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu stratēģisko partnerību. Kā tas ir uzsvērts Komisijas 2009. gada 30. septembra paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei "Eiropas Savienība un Latīņamerika: globālo procesu dalībnieku partnerība", ES prioritātes sadarbībā ar Latīņamerikas valstīm ir reģionālās integrācijas sekmēšana un nabadzības un sociālās nevienlīdzības izskaušana, lai veicinātu ilgtspējīgu ekonomikas un sociālo attīstību. Šo politikas mērķu īstenošana tiks veicināta, ņemot vērā Latīņamerikas valstu dažādo attīstības līmeni. Abu reģionu kopējo interešu jomās veidos divpusēju dialogu un sadarbību, tostarp par vidi, klimata pārmaiņām un katastrofu riska mazināšanu, kā arī par enerģētiku, zinātni, pētniecību, augstāko izglītību, tehnoloģiju un inovāciju.

Āzijā Savienība stiprina savas stratēģiskās partnerības ar Ķīnu un Indiju un risina sarunas par jauniem partnerības un brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar Dienvidaustrumāzijas valstīm. Vienlaikus sadarbība attīstības jomā joprojām ir prioritāte Savienības attiecībās ar Āziju; Savienības attīstības stratēģija Āzijas reģionā ir vērsta uz nabadzības izskaušanu, atbalstot plašu, ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, veicinot labvēlīgu vidi un apstākļus reģionālai tirdzniecībai un integrācijai, uzlabojot pārvaldību, palielinot politisko un sociālo stabilitāti, kā arī atbalstot 2015. gada tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Tiek kopīgi īstenoti politikas mērķi, lai risinātu kopējās problēmas, piemēram, saistībā ar klimata pārmaiņām, ilgtspējīgu attīstību, drošību un stabilitāti, pārvaldību un cilvēktiesībām, kā arī dabas un humanitāro katastrofu novēršanu un reaģēšanu uz tām.

Savienības stratēģija jaunām partnerattiecībām ar Vidusāziju, ko Eiropadome pieņēma 2007. gada 21.–22. jūnijā, ir stiprinājusi reģionālu un divpusēju dialogu un Savienības sadarbību ar Vidusāzijas valstīm reģionam svarīgos jautājumos, kas saistīti, piemēram, ar nabadzības mazināšanu, ilgtspējīgu attīstību un stabilitāti. Stratēģijas īstenošanas rezultātā ir panākts būtisks progress cilvēktiesību, tiesiskuma, labas pārvaldības, demokrātijas, izglītības, ekonomikas attīstības, tirdzniecības un ieguldījumu, enerģētikas un transporta, un vides politikas jomās.

EIB darbību Dienvidāfrikā īsteno saskaņā ar kopīgu ES Valsts stratēģijas dokumentu Dienvidāfrikai. Galvenās minētajā stratēģijas dokumentā noteiktās jomas ir darbvietu radīšana un pakalpojumu sniegšanas un sociālās kohēzijas spēju pilnveidošana. EIB darbības Dienvidāfrikā ir veiktas, papildinot Savienības programmu attiecībā uz sadarbību attīstības jomā, t. i., EIB koncentrējoties uz atbalstu privātajam sektoram un ieguldījumiem infrastruktūras un sociālo pakalpojumu paplašināšanā (mājokļi, elektroapgāde, dzeramā ūdens attīrīšana un pašvaldību infrastruktūra). ES Valsts stratēģijas dokumenta Dienvidāfrikai starpposma pārskatīšanā, ko sagatavoja laikposmā no 2009. gada līdz 2010. gadam, ir sniegts priekšlikums darbības klimata pārmaiņu jomā papildināt ar pasākumiem, kas atbalsta vidi draudzīgu darbvietu izveidi. Laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ar EIB darbību plānots papildinošā veidā atbalstīt Savienības ārējās sadarbības politiku, programmas un instrumentus, turpinot pastiprināti pievērst uzmanību ES un Dienvidāfrikas galvenajām prioritātēm, lai sekmētu taisnīgu un ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, veicinātu darbvietu radīšanu un spēju veidošanu, kā arī atbalstītu ilgtspējīgu pakalpojumu sniegšanu un taisnīgu piekļuvi pamata infrastruktūrai un pakalpojumiem.